

با وجود این پیشینه سینمایی، به نظر می‌رسد که نسبتاً دیر وارد حوزه بازیگری شدید. درست است؟

بله. درست است چون هیچ وقت تصمیم نداشتیم بازیگر شوم. در کودکی ادای بازیگرها را در می‌آوردیم اما به بازیگر شدن فکر نمی‌کردیم. عاشق این بودم که بعد از تماشای فیلم‌ها، جلوی آینه ادای بازیگران را در بیاورم، اما به عنوان شغل به آن نگاه نکرده بودم.

چه شد که نظر تان عوض شد؟

در ۳۸ سالگی ام، یکی از دوستانم بسیار به من اصرار کرد که یک کلاس بازیگری بروم. خیلی هم ممانعت کردم اما برای این که روی آن آدم را کم کنم به کلاس بازیگری رفتم و همان سال در یک جشنواره مونولوگ، جایزه بازیگری را دریافت کردم. آن اتفاق انگار پیامی برای من داشت و به این فکر کردم که شاید برای این کار درست شده باشم.

چه دوره‌هایی را گذراندید؟

من تحصیلات دانشگاهی ندارم. اما فکر می‌کنم ۹ سال صبح تا شب زندگی ام در کارگاه‌های بازیگری گذشت. از کارگاه‌های آقای دژاکام شروع کردم. بعد در دوره‌های خانم بخت‌آور ادامه دادم و در نهایت سه یا چهار سال نزد آقای کیومرث مرادی درس خواندم. به مجموعه «آقای قاضی» بپردازیم. طبعاً بازی در نقش شخصیتی مثل یک قاضی، شما را وارد حوزه حساسی می‌کند. از یک طرف قضاوت امر بسیار دشواری است و همین باعث پیچیدگی‌های شخصیتی می‌شود. از سوی دیگر آثاری که در سینما و تلویزیون ما کاراکتر قاضی را محور کار قرار دهند خیلی کم تعدادند. بنابراین نمونه‌هایی که به عنوان یک بازیگر بتوانید از آن‌ها الهام بگیرید خیلی کم است. در عین حال باید از یک طرف قاضی را باورپذیر از کار در می‌آوردید و از سوی دیگر در عین نمایش ویژگی‌های مختلف کاراکتر، او را هم به شخصیت همدلی برانگیزی تبدیل می‌کردید و هم به شخصیتی که چندان دور از واقعیت نباشد. و گرنه ممکن بود حتی در راه پخش سریال مشکل ایجاد شود. آیا ورود به این حوزه حساس تأثیری هم بر جنس بازیگری شما گذاشت؟ آیا محدودیت‌هایی را برای شما ایجاد کرد؟

نه. در این راه سجاد مهرگان خیلی با من همراه بود. شخصیت‌ها الزاماً نه کاملاً سیاه هستند و نه کاملاً سفید بلکه خاکستری‌اند. این در مورد تمام شخصیت‌ها صدق می‌کند. البته هر چه زمان جلوتر می‌رود سرعت زندگی بیشتر شده و شخصیت‌ها پیچیده‌تر می‌شوند. برای من خیلی مهم بود که قاضی‌ای را بازی کنم که گاهی خوب است و گاهی هم بد. گاهی زور می‌گوید، گاهی خشمگین می‌شود، گاهی انتقام می‌گیرد، گاهی رؤف است و بخشنده. وقتی با قضاوت صحبت می‌کردیم می‌گفتند آن‌ها هم ترس‌هایی دارند و اشتباهاتی می‌کنند. گاه وقتی به خانه می‌روند به این فکر می‌کنند که آیا تصمیم‌شان درست بوده یا نه. چیزی که در شخصیت قاضی خیلی مهم بود این بود که این آدم یک انسان است. برایم خیلی مهم بود که این «انسان» را بازی کنم. اما این نکته را هم مورد توجه قرار دادیم که این قاضی چگونه «باید باشد» و چه چیزی «نباید باشد». الان در برخی از نظرات به ما می‌گویند که مگر یک قاضی این قدر لبخند می‌زند؟ در عین حال که این قاضی باید یک انسان واقعی می‌بود، باید چیزهایی را به او اضافه هم می‌کردیم. باید این نکته را منتقل می‌کردیم که اصلاً ایرادی ندارد که قاضی گاهی اوقات لبخند بزند. هیچ ایرادی ندارد که در حین کار قهوه هم بخورد. مگر قهوه خوردن جرم است؟ همین نکته برای عده‌ای عجیب بود. این موارد را بیشتر سجاد و آقای مرادی مدیریت کردند. آن‌ها از بیرون به من نگاه کرده و خیلی جاها می‌گفتند برخی از حرکاتم اشتباه است. این را هم باید بگویم که قضاوت از سخت‌ترین کارهای دنیا است و من قطعاً در طول بازی‌ام اشتباهاتی هم داشته‌ام. شاید حرف‌هایی زده باشم یا کارهایی کرده باشم که یک قاضی واقعی انجام نمی‌دهد. من فقط یک بازیگرم و دارم

یک کار نمایشی انجام می‌دهم.

موردی هم بود که به هر دلیلی از نظر داستانی در سریال نباشد و جای خالی‌اش را احساس کنید؟

به شدت علاقه داشتم که در روند ضبط سریال، با جامعه محترم و کلاچالش داشته باشیم؛ البته از نوع مثبت. یعنی اپیزودهایی داشته باشیم که و کلا در آن پز رنگ باشند اما زمان این کار را نداشتیم. از طرف خودم می‌گویم که ما نقش و کلا را در این سریال کم‌رنگ دیدیم و چه حیف. ای کاش این اتفاق می‌افتاد. اگر در آینده فرصت ساخت فصل دوم فراهم شود، امیدوارم حتماً و کلا حضور داشته باشند چون خودش بحث جذابی است و چالش ایجاد می‌کند.

تا چه حد از تجربه تان در «آقای قاضی» رضایت دارید؟ نتیجه کار را چطور ارزیابی می‌کنید؟

از خدا ممنونم که فرصت بازی در این نقش را برای من فراهم کرد. این مجموعه برای من اتفاق خیلی بزرگی بود. چیزی بود که خیلی دوست داشتم اتفاق بیفتد. از سجاد مهرگان عزیز سپاسگزارم که لطف داشت و به من اعتماد کرد. خیلی هم خوشحالم که مردم دارند به تیم ما لطف می‌کنند، ما را می‌بینند و نظرات خوبی می‌دهند. هر شب به خودم می‌گویم باید منتظر

نظرات بد هم باشم. اما تا امروز الحمدلله نظرات مثبتی دریافت کرده‌ام. اتفاقی که افتاده واقعاً نتیجه هدایت و حمایت سجاد مهرگان و آقای مرادی بوده است. مجموعه «آقای قاضی» از تیم تدارکات (علی آقا، راشد و میلاد) گرفته تا دیگران، تیم حرفه‌ای یکدست و درست‌ودرمانی داشت که خیلی بدون حاشیه پیش رفت. در این راه باید تشکر ویژه‌ای از آقایان احمد شفیعی (تهیه‌کننده) و حسین فریدون‌جاه (مدیر پروژه) داشته باشم که با حرفه‌ای‌گری تمام این کار را مدیریت کردند. ما در طول دوران ضبط، کمترین حاشیه را داشتیم و این خیلی جالب بود. همچنین باید از تمام بازیگرانی که روبه‌روی من بازی کردند تشکر کنم. آن بازیگران رفق‌ای من هستند، خیلی از آن‌ها هم کلاسی‌های من بوده و در مواردی هستند. آن‌ها با انرژی‌شان و بازی درست‌شان باعث شدند تا اتفاق خوبی برای من رقم بخورد. همچنین نباید اهمیت به‌سزای حضور بازیگرانی را فراموش کنیم که به‌عنوان تماشاچی حضور پیدا کرده بودند. از آن‌ها خیلی انرژی گرفتم. دست تمام این افراد درد نکند. در نهایت تشکر ویژه‌ای از استادم کیومرث مرادی دارم که نه فقط من بلکه هدایت نزدیک به ۳۰۰ بازیگر را در این مجموعه بر عهده داشت. این کار بسیار سخت است و از ایشان ممنونم.